

Visan om mjölnarens dotter

Stadigt

Svensk tradition

Det var ett par skälmar som la' i - hop rå' skro - ro rom-pom-pej
hu - ru de mjölna-rens dotter skulle få för tril - le - ri - trä, de
rus - kar väl å, för tril - lan lig - ger ut - i tral - lan lej.

- 2 De stoppa den ena uti en säck
Skro-ro . . .
Som bars av den andre till mjölnarens bäck,
för trilleritrå . . .
- 3 "Ack, kära du mjölnare var mig så huld
Du mal min säd men ta ingen tull!"
- 4 "Ja, bär din säck uti mitt hus
där finnes ej råtta, där finnes ej mus."
- 5 Så kom den skälmen i mjölnarens rum,
Om knepet de kunne väl ingen ha hum.
- 6 Men när det blev mörkt, ja mörkt i var vrå
då börja den säcken båd trilla och gå.
- 7 "Aj! kära du far, du tänd upp ljus!
Ja tror tjuvar och skälmar ä i vårt hus!"
- 8 "Nej, kära mor, ni blås ut ljus!
Dä va 'fälle katten, som spände en mus."
- 9 Då svara en käring, som på ugnen lå:
"Den katten bär stövlar med sporrar uppå."
- 10 "Åh, tig du käring du skall få skam;
I morgon så ska du uti min faders damm."
- 11 Och när det vart dager och dager vart ljus,
då kasta' de käringen i dammen burdus.
- 12 Och käringen hon låg på vattnet och flöt.
Och gubben han gick uppå landet och röt.
- 13 "Min gubbe, du har ju en krokiger tann.
Kom, hugg mej i pälsen, och dra' mej te' lann!"
- 14 Och gubben med sin krokiger-tann
högg käringen i pälsen och drog'na te' lann!"
- 15 Men mjölnaren med sitt långa spjut.
Han sköt te' käringen, så hon for bättre ut.
- 16 Och så slog käringen sin rygg i knorr,
for så åt botten, så vattnet sa' porr.
- 17 Så borde var skvallerkärning gå till slut,
som inte kan hålla sin syndiga trut.